

**Pastorala pascală a Patriarhului Moscovei și a întregii Rusii CHIRIL
adresată arhipăstorilor, păstorilor, diaconilor, monahilor, monahiilor și
tuturor fiilor credincioși ai Bisericii Ortodoxe Ruse**

„Harul mântuitor al lui Dumnezeu s-a arătat tuturor oamenilor”

(Tit. 2, 11)

**Iubiți întru Domnul Preasfințiți arhipăstori, cinstiți preoți și diaconi, iubitori de
Dumnezeu monahi și monahii, dragi frați și surori!**

În noaptea, pătrunsă de lumina Dumnezeiască, plină de mare prăznuire și bucurie spirituală despre Stăpânul lumii, biruitor al morții, adresez vouă tuturor vechea exclamație, ce neclintit mărturisește speranța noastră statornică:

HRISTOS A ÎNVIAT!

Multe generații de bărbați sfinți și femei și-au dorit să înțeleagă, măcar în mică măsură ceea, ce s-a petrecut aproape două mii de ani în urmă în mijlocul mormântului dătător de lumină a Domnului. Ei au tins să ne facă accesibil, pe cât posibil pentru rațiunea limitată umană, înțelegerea acestei minunate taine, petrecute în peștera de înmormântare din apropierea vechilor ziduri a Ierusalimului. Căutau modele, ce ne-ar apropia pe noi de înțelegerea corectă a schimbării radicale, săvârșită de Dumnezeu cu întreaga creație în acea noapte.

Sfântul ierarh Ioan Gură de Aur așa scrie despre acest eveniment: *„Ziua Învierii Domnului nostru Iisus Hristos – întemeierea păcii, începutul împăcării, sfârșitul vrăjmășiei, stricarea morții, înfrângerea diavolului”* (Cuvânt la Sfintele Paști).

În lumina celor spuse cu un sens deosebit, se plinesc pentru noi cuvintele marelui Pavel, ce aseamănă învierea Mântuitorului din mormânt cu noua facere a lumii și a creației omenirii noi. *„Dacă este cineva în Hristos, este făptură nouă; cele vechi au trecut, iată toate s-au făcut noi”* (2 Cor. 5, 17), – citim noi în epistola apostolică către corinteni.

Învierea Domnului Iisus – conținutul principal al mesajului lumii creștine. Numai mulțumită jertfei de pe Golgota, unită neîntrerupt cu slăvita Înviere, dobândesc sens și prețuire toate îndrăznelile omenești, îndreptate spre Izvorul tuturor bunătăților. Jertfa lui Hristos a devenit răspunsul la inițiativa oamenilor de diferite culturi și tradiții în încercările de căutare a Dumnezeului celui Viu, pentru că, după cuvântul Sfintei Scripturi, Domnul *„nu este părtinitor, ci, în orice neam, cel ce se teme de El și face dreptate este primit de El”* (Fap. 10, 34-35) și El *voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină* (1 Tim. 2, 4). Aceste eforturi intense au întruchipat în sine așteptările și speranțele a milioane de oameni, care în diferite timpuri zadarnic au căutat posibilitatea depășirii stării lor jalnice și dobândirea adevăratei *„vieți și vieții din belșug”* (In. 10, 10).

Ceea ce a fost prescris din veac s-a săvârșit. De acum moartea nu mai are așa o stăpânire asupra omului – și precum „în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia” (1 Cor. 15, 22). De aceea Paștele și este cea mai importantă sărbătoare creștină, pentru că Iisus din Nazaret Cel umilit și chinuit, luminat de Dumnezeuiasca slavă, „înviind a treia zi, și cale făcând oricărui trup la învierea cea din morți <...> ca să fie Însuși Începătorul, tuturor în toate” (epicleza liturghiei Sf. Vasile cel Mare).

Astăzi Hristos din nou ne cheamă pe noi pe toți la ospățul credinței, ospățul Împărăției, ne invită să gustăm din roadele jertfei Sale de răscumpărare, să ne săturăm din izvorul de apă curgătoare spre viața veșnică (In. 4, 14). Însă unitatea noastră cu Domnul, nu se poate limita doar cu participarea la serviciul divin sau stăruința în rugăciunea particulară. Ea trebuie în mare măsură să se oglindească în toate ramurile vieții noastre. Noi nu putem viețui într-o stare de zădărnicietate fără griji, știind, că alături sunt oameni, ce nu au aflat bucuria vieții în Dumnezeu, pătimind, tânguind, singuratici, lipsiți de soartă sau chinuiți de boli. Datoria noastră sfântă este grija de aceea, ca numele lui Hristos să se preaslăvească pretutindeni, pentru ca oamenii, văzând faptele bune, săvârșite întru slava lui Dumnezeu, să se alăture la credința ortodoxă, să-și îndrepte inimile lor spre Tatăl, Care este în ceruri.

Cu părere de rău, voința omenească rea și ispita diavolească încă mai lucrează în lume. Dar deznădejdea nu trebuie să aibă loc în sufletul nostru, pentru că necătând la toate necazurile, cataclismele, conflictele și contrazicerile, noi știm, că *Domnul a biruit lumea* (In. 16,33), prăznuind asupra păcatului și morții. Și de aceea noi avem posibilitatea de a mărturisi prin cuvânt și faptă despre harul, dăruit nouă prin comuniunea noastră cu Mântuitorul, mulțumind pentru aceea că ne aflăm în Biserica Sa. Să fim râvnitori în îndeplinirea poruncilor evanghelice, ca și aproapele nostru, și cel de departe, urmându-ne exemplul, să dorească să se alăture la prăznuirea credinței și bogăției harului, trimis de la Dumnezeu peste toți fiii Săi credincioși.

Iarăși vă felicit pe voi toți cu marea sărbătoare a Paștelui, sărbătoarea Învierii lui „Iisus Hristos, Martorul cel credincios, Cel întâi născut din morți, și Domnul împăraților pământului. Lui, Care ne iubește și ne-a dezlegat pe noi din păcatele noastre prin sângele Său, și ne-a făcut pe noi împărăție, preoți ai lui Dumnezeu și Tatăl Său, Lui fie slava și puterea, în vecii vecilor, amin!” (Apoc. 1, 5-6).

ADEVĂRAT A ÎNVIAT HRISTOS!

PATRIARHUL MOSCOVEI ȘI A ÎNTREGII RUSII

*Moscova,
Paștele lui Hristos
a.D. 2017*